

Efteråret – en uforudsigelig eksplosion af ukontrollerbare farver!

Forårets corona nedlukning

Prøv at huske de første dage og uger i forårets nedlukning! Hvordan adrenalinen kørte rundt i os, selvom vi ingenting kunne eller måtte foretage os. Mange blev sendt hjem fra arbejde og skole, og hentet hjem fra rejser. Ingen måtte besøge de syge, de ensomme, de gamle. Alt blev forandret. Det meste blev aflyst. En mærkelig fornemmelse af rastløshed, en lyst til at gøre noget. Det kunne da ikke passe, at vi ikke havde styr på den der virus? Noget måtte gøres. Men kuren var, fik vi at vide: ingenting at gøre. En forandring vi måtte vænne os til. Vi var bange, skræmte. Den her nye ukendte virus, hvad gik den ud på, og hvor mange ville den tage livet af?

Fra den ene dag til den anden oplevede vi, hvordan vi mennesker ikke har styr på verden, selvom vi gå rundt og tror det. Illusionen om, at vi kan kontrollere og ordne og styre forsvandt. Tæppet blev revet væk under os.

Har vi kontrol?

Vi er nu på den anden side af den helt store corona nedlukning. Jeg sidder her og skal skrive en klumme og mærker efter, om jeg har lært noget af det, der skete i foråret. Måske har jeg! Måske har jeg lært noget om det her med at have manglende kontrol. Og alligevel planlægger jeg havearbejde til på lørdag, og vejruddsigten lover regn og rusk og efterårsstorm. Men jeg tænker: lad os nu se, jeg skal i haven og vil have kontrol over min kalender og lørdag skal det altså være, basta!

Og når klummen er skrevet, vil jeg køre på arbejde i min bil og møde punktlig op til dagens første samtale kl. 9.00, tænker jeg. Og så går det, som det plejer: trafikken på motorvejen er helt forfærdeligt, og igen forsvinder min kontrol og min planlægning.

Og nogen gange punkterer cyklen, mælken er udsolgt, ryggen gør ondt, naboens hunde gør, børnene har glemt gymnastiktøjet, og værre endnu: den gang mavepine jeg har, viser sig at være noget langt værre end først antaget! Helt ærligt: Hvornår lærer jeg, at livet ikke kan kontrolleres. At jeg skal leve nu, for måske kommer i morgen ikke.

Vi mennesker har en trang til at kontrollere tilværelsen, planlægge og beherske verden og vores tid – og jo mere vi lader os lede af den trang, jo mindre gør vi livet. Det skal jeg åbenbart, trods nylig corona nedlukning mindes om.

Livets nu

Livet er ikke en vare, jeg kan bestille. Nej, livet er en vidunderlig gave, som i sin natur er lige så ukontrollerbar som det vildeste efterårsvejr: en eksplosion af farver og sol og blæst og regn. En gave fra Gud selv. En gave, vi ikke kan kontrollere, fordi såvel de værste som de smukkeste øjeblikke er dem, vi ikke kan kontrollere: kontakten til et andet menneske, smilet, et solstreg, en uventet glæde. At give slip og pludselig mærke, at det er der, det hele: når jeg tager imod livet selv, det ukontrollerbare vidunder-lige og smertelige liv i det mindste og i det største.

--

Sygehuspræst Annette Vinter Hedensted / november 2020